

LARA ÖGEL

ÜZERİMDEKİ YILDIZLI GÖKYÜZÜ VE İÇİMDEKİ STARRY HEAVENS ABOVE ME AND WITHIN ME 07.04 | 20.05.2023

KÜRATÖR | CURATOR
NAZ CUGUOĞLU

DESTEKLERİYLE | WITH THE SUPPORT OF

GALERİST

Üzerimdeki Yıldızlı Gökyüzü ve İçimdeki'ne Mektuplar:

I. Aurora yerleştirmesi üzerine

Lethe: Yunanca 'unutmak' sözcüğünden türeyen ve mitolojide ruhların, ölümler dünyasına girmeden önce geçmiş hayatlarından arınmak için suyundan içtikleri nehir.

Sevgili L,

İlahi Komedi'de ölümün peşine düşen Dante'yi düşünüyorum. Düşün ki cehennem, araf ve cennette geçen bir seyahat kurgulamışsın. Ama ne seyahat. Her üç paragrafın son kelimesi „yıldızlar“. İlk bölümde arzın derinliklerindeki cehenneme (Inferno) doğru yol alıyoruz. Burası tıpkı Sandro Botticelli'nin *Cehennem Haritası* tablosu gibi. İç içe geçmiş dokuz daireden oluşan bu yapı gökteki aurora'nın ta kendisi değilse nedir? Kazvî'nin coğrafya ve kozmografya alanında yazdığı eseri *Acâ'ibü'l-Mahlûkât*'ta da ayın evreleri dokuz katmanlı olarak resmedilmiş. Tesadüflere inanır mısın?

Zira Aurora borealis'e ismini veren Galileo Galilei Romalı gün doğumu tanrıçası Aurora ve Yunanlı kuzey rüzgarı tanrısı Boreas'tan ilham almış. Kuzey yıldızlarının tarihte bilinen ilk yansımaysa yaklaşık otuz bin sene önce Fransa taraflarında yapılmış olan bir mağara resmi. Kuzey Amerika yerli halkının inanışında ışıklar yeryüzünde aramızdan ayrılmış sevdiğimizimizin ruhunu simgeliyor. Bizimle iletişim kurmaya çalışıyorlar, duyabiliyorum.

Senin perde formundaki Aurora'n ise bir eşik. Burasıyla orasını birbirinden ayırıyor. Bir yandan koruyucuyken diğer yandan bir sınır. Bizse yüce olanla her karşılaştığımızda olduğu gibi hayrete düşüyoruz. Bir tür coşku hali. Kozmosla birleştiğimiz anda büyük bir patlama.

Çok uzaklardan gelen gizemli bir ses var, dolaşım ve dönüşüm halinde. Farklı odalardan çağırıyor, bense teslim oluyorum ve yolculuk başlıyorum.

II. Yerçekimi üzerindeki kırmızı ip üzerine

Sevgili L,

Görüyorum ki kırmızı ipini Norveç'ten ta buralara getirmişsin. Donna Haraway'ın önerdiği gibi birbirlerinden ilk anda bağımsız gözükkenleri birbirine bağlamışsın. Ölüm, aurora, kitaplar, haritalar. Tek başına kaldığın, başka kimsenin olmadığı bir kuzey kasabasında var olmak. Dokuz katmanlı bir yolculukta yalnız olmak. Bir sanatçının hayatı boyunca topladığı nesnelere, objelere, başka sanatçıların çalışmalarına. Bilginin peşine düşmüş bir sanatçı olmak. Ölümlü bir insan olmak. Yolunu bulmak ki tekrar kaybedebileşin. Veyahut aramak. Seni çağıran şeylerin peşinden gitmek. Onları yavaşlatıp düğümlerini teker teker açmaya çalışmak. Tüm bunların ortasında kırmızı bir ip. Kanlı ve canlı, tıpkı bir göbek bağı gibi. Sen tüm bunları bilge bir örümcek gibi bir odaya getirmiş gece gündüz demeden dokumuşsun. Benzer bir sürecin farklı şekillerde sindirilmesi mümkün mü?

Letters to Starry Heavens Above Me and Within Me:

I. On the installation Aurora

Lethe: Originating from the Greek word for 'forgetfulness,' it is the mythological river from where the souls drink to cleanse from their past lives, before entering the afterworld.

Dear L,

I think of Dante hunting death in Divine Comedy. Imagine that you have planned a journey through hell, purgatory, and heaven, oh what a journey! Every three paragraph ends with the word 'stars.' The first chapter takes us to hell (inferno) at the depths of the earth. Here looks just like Sandro Botticelli's painting La Mappa dell'Inferno; what could this interlinked structure of nine circles be if not Aurora in the skies? In Acâ'ibü'l-Mahlûkât, Kazvî's work on geography and cosmography, the phases of the moon are depicted in nine layers. Do you believe in coincidences?

Galileo Galilei has named the Aurora Borealis after the Roman goddesses of dawn Aurora and of the north wind Boreas. And the first depiction of the northern lights dates back almost thirty thousand years ago, to a cave painting in France. For the native Northern American people, these lights symbolise the souls of our loved ones who have passed – I can hear them trying to reach us.

Your Aurora of curtains is a threshold. Separating here from there, at once protecting and limiting. We, on the other hand, are astounded as we are every time we encounter the sublime. A kind of euphoria. A great explosion as we merge with the cosmos.

There is a mysterious sound from afar, in constant circulation and change. Calling from different chambers, the journey begins as I surrender.

II. On the red thread of Gravity

Dear L,

I see that you've brought your red thread all the way from Norway. And you have tied together the seemingly unrelated just as Donna Haraway suggested. Death, aurora, books, and maps. Being alone in a northern suburb where there's no one else. Being alone on a nine-layer journey. Objects that an artist collects throughout their life, works of other artists. To be an artist in pursuit of knowledge, to be a mortal person, to find your path only to lose it again, or to simply seek. To seek things that call for you. To slow them down and to unweave them one by one. And a red thread amongst all this, so rosy and full of life, like the umbilical cord. And you bring them all together like a wise spider and spin the web day and night. Is it possible for a similar process to be digested differently?

III. <i>Arcanum</i> videosu üzerine

<i>‘İnsan varoluşu o kadar kırılğan ve tehlike içinde ki titremeden (kimseyi sevmiyorum’ — Simone Weil</i>

Sevgili L,

Bir ikiye bölünme söz konusu. Seni iki tarafa çeken omurganı takip eden görüntüler de ekranda ikiye bölünüyor: *Animus* ve *Anima*. Bu görüntüler tıpkı ölmeden önce gözlerinin önünden geçen yaşamın gibi. Sana musallat olan durumlarla bir hesaplaşma hali. Sımya sözlüğüne göre *Arcanum* sır demek veyahut sandıkta kilitli kalmış olan. O halde diyebiliriz ki seninki hayatından geriye kalan bu anları kapalı kaldıkları yerden çıkarmak için gösterilen bir tür çaba. Her ne kadar ölüme daha bütünlükçü bir yerden bakmak istesen de ölüm korkusu bazen ağır basıyor. Kendi kendine fısıldıyorsun, bir devamlılık söz konusu diyorsun, değişim ve dönüşüm devam ediyor ve ben bu devininim sadece bir parçasıyım.

Tıpkı bir simyacı gibisin. Madde sürekli değişim halinde ve simyacı değişim halindeki maddenin içine başka bir maddeyi katıyor ki diğeri de öğrensin çözünüp dönüşmeyi. Çok sevdiğin Bachelard öyle diyor. Simyasal dönüşüm birkaç etaptan oluşuyor. Tıpkı hayat gibi. Siyah her şeyin yandığı ilk an. Mavi, karşılaşma ve öğrenme anı. Artık bir ışık söz konusu, ortalık zifiri karanlık değil. Yeşilse ya devam edeceğin ya da pes edeceğin an. Yeşil aslan güneşi yer, diyorsun. Sindirme anı. Fakat maddenin devam edebilmesi için son bir aşamadan daha geçmesi gerekiyor. Albedo, yani beyaz, saf olan. Ve sonra yolun en sonunda tüm cazibesiyle kırmızı, diğer adıyla ölümsüzlük taşı.

IV. <i>Gümüşü Su Kitapları</i> serisi üzerine

Sevgili L,

Seni New York'ta bir eskicinin tozlu rafları arasında sadece kapaktan ibaret gizemli bir kitapla karşılaşıırken hayal ediyorum. Senin oluşturduğun kapaklar da tıpkı onun gibi bir portal. Her biri sergi hakkında farklı bir anlatıma yol veriyor. Takım yıldızları örneğin seni oluşturan ana yıldızları simgeliyor. Kendilerine özgü kimlikleriyle bir araya geldiklerinde mitolojik varlıklara dönüşüyorlar. Tıpkı sürekli yüzeye çıkan imgelerin birbirine bağlanması gibi bu takım yıldızları. İpin ucu bilinmeyene doğru uzanmaya devam ediyor, bir açıklık, ulaşma gayreti var. Seni oluşturan kümeler uzanıyorlar, altın bir denize doğru.

Bu gezegende esrarengiz şeyler oluyor. Mantarlar üzerine Korece bir kitap aynı zamanda ölüm haritasını da andırıyor. Omurgan yamuk bir şekilde merdivenlere çıkılan bir kule gibi. Merdivenin en alt basamağında olasılıklara açık bir yarım ay var. Bir perde, ortasında bir yılanın tamamladığı bir ayna sanki. İki el birbirlerine uzanıyor, alt kısımda altın bir kuş doğuyor topraktan, öteki onu izliyor. Biri altın diğèrinin içi boş olan iki kalp var, kendi içinde kapalı bir devre gibi çalışıyorlar, sürekli oluş halindeler. Sen sakin sesinle bir masal anlatmaya koyuluyorsun, ben uykuya dalıyorum.

Mantar kitabından desenlerin taşıtığını, büyüyüp sergi mekanına aktıklarını görüyoruz. Sen soruyorsun: Mantar, bedenin biricikliğinin ötesinde, ben'in biz'e dönüştüğü bir hali göstermenin çeşitli olasılıklarından olabilir mi? Ben cevapsız kalıyorum.

İçerisinden yıldızların geçtiği hafif aralık bir kapı, gökte parıldaayan Aurora, karanlık bir ormanda yolculuğuna devam eden ürkek bir kelebek. Hepsı sanki uzansak dokunacağız kadar yakın.

Her şeyin merkezindeyse buğulu bir figür var: “insanın ruhu (the soul of man).” On yedinci yüzyıldan kalma bir öğrenme kitabı olan *Orbis Sensualium Pictus*’un bir gravüründen geliyor olmalı. Ruhu resmederken böyle tozlardan oluşan bir figür yapmış olmaları tesadüf olabilir mi?

V. <i>Yıldızlı Yeryüzü</i> seramik serisi üzerine

Sevgili L,

Birisi öldüğünde neden ışıklar içinde uyusun denir? Topraktan geldiğimiz gibi toprağa gitmeyeceğiz midir? O halde mantarlara kozmostan daha yakın olduğumuz söylenebilir mi?

Gerçek şu ki her şey bir yangınla başladı. Ve ardından sel, lakin evdeki çatlaklardan içeri su sızdı. Tıpkı evin duvarları gibi bedenimiz de bir sınır. Peki sen bedenin içindeki travmayı nasıl taşıyorsun?

Diyelim ki güneş ışığında parıldaayan toz huzmelerini bir tek sen görüyorsun. Tam da o anda yatağın havalanmaya başlıyor ve yıldızlı gökteki yerini buluyor. Kuzey ışıkları her daim hareket halinde. Artık farkındasın, çember kapanmak üzere.

Ve diyelim ki aceleyle toprağı pişirmeye koyuluyorsun. Seramikler gölgeleriyle mekana geliyor. Yollarını çok uzun zaman önce yanmış formlarıyla hüzünlü mumlar aydınlatıyor. Sen pişirdikçe toprak dönüşüyor ve kaçınılmaz olarak içindeki bedenler. Bunlar senin mantarımısı ve ayın yüzeyini andıran rüya nesnelerin.

Dokun. Mantarın yüzeyi yumuşacık, tıpkı insan bedeni gibi. Farkındasın ki her mantar toplayıcılığı aslında aynı zamanda ölümlle bir düello. Yanağını daya ıslak toprağa. Yeraltına kulak ver. Burada bedenler humusa dönüşmekte, her şey değişim halinde. Hades yorgun gözleriyle sadece bir tanık. Metamorfoz ve yenilenme, veyahut doğanın kendini iyileştirme gücü.

VI.

Bir çocuk vardı her gün kendini yollara vuran ve baktığı ilk nesneye hayret, merhamet, aşk ya da dehşet duyan ve o nesne olup çıkan
ve o nesne o gün ya da o günün bir kısmında kendinin parçası olan ... ya da yıllarca ya da ardarda yıllar yıllar boyunca

(...)

Bunlar bir parçası oldu o çocuğun her gün kendini yollara vuran ve şu anda da yollara çıkan ve kendini hep yollara vuracak olan.

— Walt Whitman ¹
--

III. <i>On the video Arcanum</i>

“Human existence is so fragile a thing and exposed to such dangers that I cannot love without trembling.” — Simone Weil

Dear L,

These images are the ones flashing before your eyes as you die. A state of reckoning with the situations that haunt you. According to the dictionary of alchemy, Arcanum means secret or that which is locked away in a chest. Thus, we can say that yours is a kind of effort to get these moments of your life out of the place where they were hidden. Although you want to look at death from a more holistic perspective, the fear of death sometimes outweighs it. You whisper to yourself; you say there is continuity, change, and transformation that carry on, and that you are merely a part of this flux.

You are like an alchemist. The matter is in a constant state of change, and the alchemist adds another substance to the changing matter so that the other learns to dissolve and transform. That’s what your beloved Bachelard says. The alchemical transformation consists of several stages, just like life. Black is the first moment when everything burns. Blue is the moment of encounter and learning. Now there is a light; it is not pitch dark. If it’s green, it’s time to either keep going or give up. The green lion eats the sun, you say. A moment of intimidation. But for the substance to continue, it has to go through one more stage. Albedo, meaning white, pure. Then at the very end of the road, the red stone is the immortality stone in all its charm.

IV. <i>On the series Silvery Water Books</i>

Dear L,

I imagine you coming across a mysterious book composed solely of its book cover on the dusty shelves of a New York antique store. Like those, the covers you create too are portals, all of which lead toward a new narrative regarding the exhibition. Pieces you have dissected within you, compose a constellation. When the starts come together with their distinctive identities, they turn into mythological beings. The constellation resembles the interweaving of the repeatedly resurfacing images. The end of the thread continues to reach into the unknown; there is an openness, an effort to reach. The clusters that make up you stretch out into a golden sea.

Strange things are happening on this planet. A Korean book on fungi also resembles a map of death. Your spine is like a tower climbed with crooked stairs. At the first step of the stair is a half-moon open to possibilities. It’s like a curtain, a mirror with a snake in the middle. Two hands reach out to one another, underneath a golden bird rises from the ground below, and as the other bird watches. There are two hearts, one of which is gold and the other is hollow; they work like a closed circuit within themselves, they are in a constant state of being. You start telling a tale with your calm voice, I fall asleep.

We see that the patterns overflow from the book of fungi, grow, and spread into the exhibition space. You ask: Could the fungi be one of the various possibilities of showing a state where me becomes we, beyond the uniqueness of the body? I fall silent.

A door slightly ajar, through which stars pass, Aurora shining in the sky, a timid butterfly continuing its journey in a dark forest. All of them are close enough to touch if we reach out.

At the center of everything is a vague figure: “the soul of man.” It must have come from an engraving of the Orbis Sensualium Pictus, a seventeenth-century learning book. Could it be a coincidence that they made a figure of such dust when painting the soul?

V. <i>On the ceramic series Starry Earth</i>

Dear L,

Why do we say ‘May they sleep in light?’ Do we not go back to the earth as we rose from it? Can it be said, then, that we are closer to fungi than to the cosmos?

The truth is that it all started with a big fire. Then the flood, as the water leaked in through the cracks of the house. Similar to the walls of a house, our bodies are boundaries – how do you carry the trauma inside yours?

Let’s say that you are alone in seeing the shimmering dust in the sunshine. And exactly in that moment your bed starts to levitate and finds its space amongst the starry heavens. The northern lights are in a continuous flow. You are now aware; the circle is about to close.

And let’s say you rush to fire the earthenware. The ceramics enter the space, bringing their shadows with them. Somber candles in long-burned forms illuminate their path. As you fire them, the clay transforms and inevitably so do their bodies within. These are your fungus-like dream-objects with their surfaces resembling the moon.

Touch. Soft like the surface of a mushroom, like a human body. You must be aware that mushroom hunting is also duelling with death. Put your cheek against the wet soil. Listen to the subterranean. Here the bodies turn into hummus; everything is in a state of change. Hades is just a witness with his tired eyes. Metamorphosis and regeneration, or nature’s self-healing power. In this scenario, death is not the end.

VI.

“There was a child went forth every day, And the first object she look’d upon, that object she became, And that object became part of her for the day or a certain part of the day, Or for many years or stretching cycles of years.

(...)

<i>These became part of that child who went forth every day, and who now goes, and will always go forth every day.”</i>

— Walt Whitman ¹
--

Gümüşü Su Kitapları (Aurora) , 2023. Keten kitap bezi üzerine altın yıldız baskı, huş çerçeve, 37 x 25 cm (çerçevesiz), 47 x 35 x 6 cm (çerçeveli) Books of Silvery Water (Aurora) , 2023. Gold gilded press on linen book cloth, birch frame, 37 x 25 cm (unframed), 47 x 35 x 6 cm (framed)
Gümüşü Su Kitapları (Ayna) , 2023. Keten kitap bezi üzerine altın yaldız baskı, huş çerçeve, 37 x 25 cm (çerçevesiz), 47 x 35 x 6 cm (çerçeveli) Books of Silvery Water (Mirror) , 2023. Gold gilded press on linen book cloth, birch frame, 37 x 25 cm (unframed), 47 x 35 x 6 cm (framed)
Gümüşü Su Kitapları (Eşik) , 2023. Keten kitap bezi üzerine altın yaldız baskı, huş çerçeve, 37 x 25 cm (çerçevesiz), 47 x 35 x 6 cm (çerçeveli) Books of Silvery Water (Threshold) , 2023. Gold gilded press on linen book cloth, birch frame, 37 x 25 cm (unframed), 47 x 35 x 6 cm (framed)
Gümüşü Su Kitapları (Harita) , 2023. Keten kitap bezi üzerine altın yaldız baskı, huş çerçeve, 37 x 25 cm (çerçevesiz), 47 x 35 x 6 cm (çerçeveli) Books of Silvery Water (Map) , 2023. Gold gilded press on linen book cloth, birch frame, 37 x 25 cm (unframed), 47 x 35 x 6 cm (framed)
Gümüşü Su Kitapları (Kelebek) , 2023. Keten kitap bezi üzerine altın yaldız baskı, huş çerçeve, 37 x 25 cm (çerçevesiz), 47 x 35 x 6 cm (çerçeveli) Books of Silvery Water (Moth) , 2023. Gold gilded press on linen book cloth, birch frame, 37 x 25 cm (unframed), 47 x 35 x 6 cm (framed)

Yıldızlı Yeryüzü (Üçlü Geçit), 2023, Sırlı seramik, 12 x 24 x 21 cm
 Starry Earth (Three Passage), 2023, Glazed ceramic, 12 x 24 x 21 cm

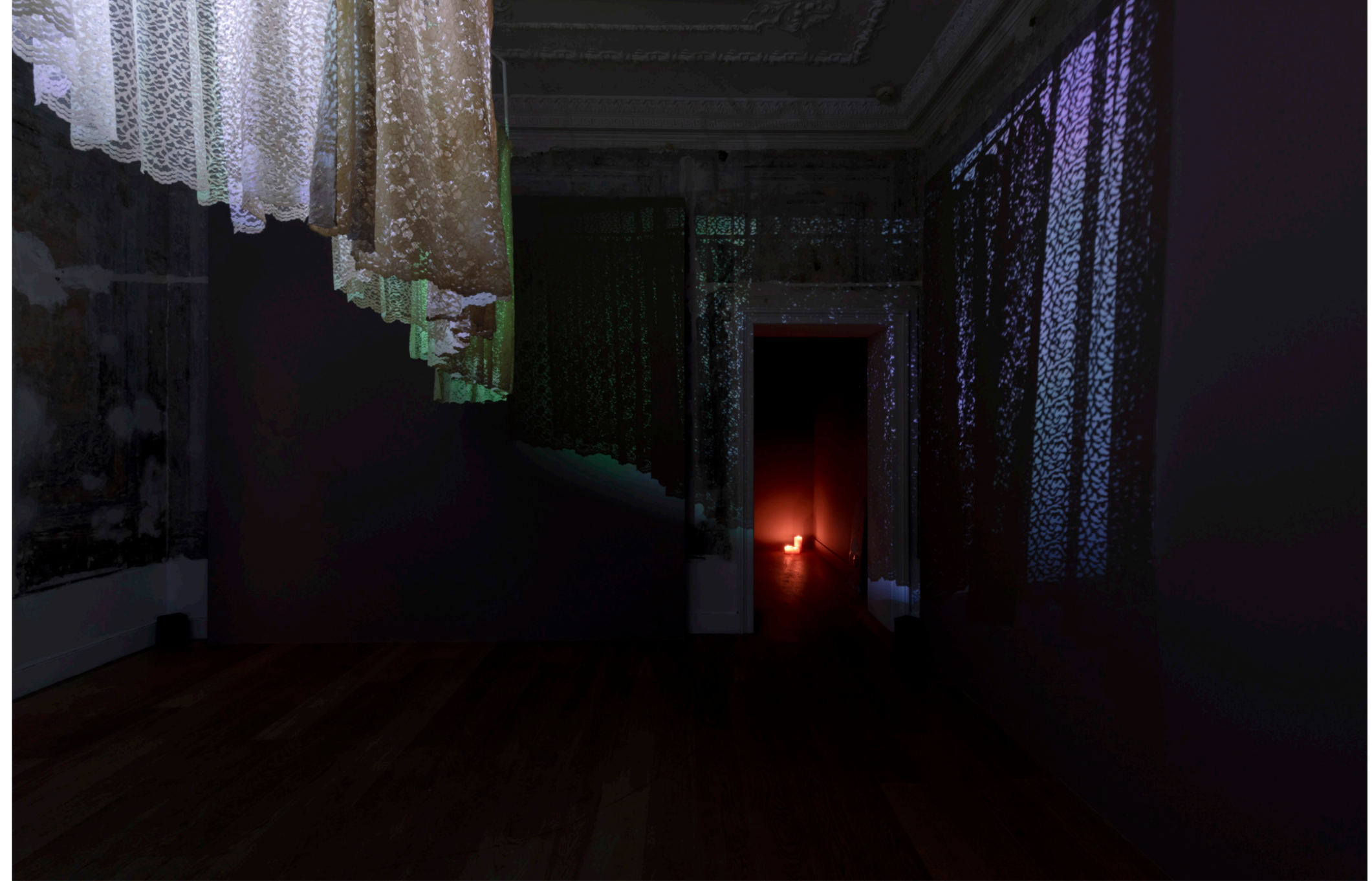
Yıldızlı Yeryüzü (Sır), 2023, Sırlı seramik, 26 x 15,5 x 10 cm
 Starry Earth (Secret), 2023, Glazed ceramic, 26 x 15,5 x 10 cm

Yıldızlı Yeryüzü (Copernicus Comatus), 2023, Sırlı seramik, 18 x 14 x 15 cm
 Starry Earth (Copernicus Comatus), 2023, Glazed ceramic, 18 x 14 x 15 cm

Yıldızlı Yeryüzü (Kule), 2023, Sırlı seramik, 24,5 x 16,5 x 14 cm
 Starry Earth (Tower), 2023, Glazed ceramic, 24,5 x 16,5 x 14 cm

Yıldızlı Yeryüzü (Ay parçası), 2023, Sırlı seramik, 16 x 27 x 12 cm
 Starry Earth (Moon Piece), 2023, Glazed ceramic, 16 x 27 x 12 cm

Kelebek, 2021, Arşivesel baskı, alüminyum sıvama, 36 x 27 cm, Ed. 1/3 + 1 AP
 Butterfly, 2021, Archival print mounted on aluminium bond, 36 x 27 cm, Edition of 1/3 + 1 AP

Aurora, 2023, Mekana özgü yerleştirme, 4 kanallı ses, HD video projeksiyon (04'16"), dantel perde. Ses tasarımı: Mustafa Bal
 Aurora, 2023, Site-specific installation, 4 channel sound, HD video projection (04'16"), lace curtain. Sound design: Mustafa Bal

Yer Çekimi (İz), 2023, Mermer, pirinç, 107 x 37 x 3 cm
 Gravity (Trace), 2023, Marble, brass, 107 x 37 x 3 cm
 Arcana, 2023, Tek kanallı video, ses, 03'35", Ed. 1/3 + 1 AP
 Arcana, 2023, Single channel video, audio, 03'35", Edition of 1/3 + 1 AP
 Yıldızlı Yeryüzü (İkili), 2023, Sırlı seramik, 17 x 31,7 x 12,5 cm
 Starry Earth (Two Fold), 2023, Glazed ceramic, 17 x 31,7 x 12,5 cm
 Yıldızlı Yeryüzü (Aurora), 2023, Sırlı seramik, 36,5 x 24 x 1,5 cm
 Starry Earth (Aurora), 2023, Glazed ceramic, 36,5 x 24 x 1,5 cm
 Yer Çekimi (Sönük Mavi Nokta), 2023, Mermer, yün, 50 x 3 cm
 Gravity (Pale Blue Dot), 2023, Marble, wool, 50 x 3 cm
 Yer Çekimi (Mantar Haritası), 2023, Mermer, 97 x 37 x 3 cm
 Gravity (Mushroom Chart), 2023, Marble, 97 x 37 x 3 cm

Yer Çekimi (Mantar Haritası), 2023, Mermer, 97 x 37 x 3 cm
 Gravity (Mushroom Chart), 2023, Marble, 97 x 37 x 3 cm

VII. Vefat İlanı²

lara ögel, izmir'de tunç ve piraye'nin kızı olarak dünyaya geldi, ismi ona dr zhivago'daki lara'dan ilhamla verilmişti. bu isim onu türkiye'deki yaşamı boyunca tüm bağlamlardan ayrı kıldı. gençliğini deniz kenarında aya dua ederek ve onun tanrı olduğunu düşünerek, görünmeyen bir seyirci için oyunlar yazarak ve danslar ederek geçirdi, kardeşinin doğum günü partilerinde başkaları için performanslar sergilemeye başladı. kendisi için yarattığı, hayali kaleler inşa ettiği ve gizli güçler edindiği bu dünya, ergenlik döneminde depresyona girdikten sonra çok uzun süre ayakta kalmadı. hayatının daha karanlık zamanlarında, orijinal benliği zar zor tanınacak noktaya gelene kadar kendisini birçok parçaya bölerek fanfiction yazdı. paralel bir yolda yürüdüğü söylenebilecek olsa da, neredeyse tesadüfen sanat alanına giriş yaptı. birden çok benliğini hayata geçirebildiği ve gösterebildiği, farklı mecraları keşfederken, belki de öz benliğini bulmanın peşinde olduğu çeşitli üretimlerde bulundu. 33. doğum gününde paris'teki atölyesinde, geleceğe bir göz atarcasına, kendisine bir matem düzenledi, ve bunca zaman karşılaştığı şeyler ve kişilerle kurduğu ilişkilerin katmanlarını araladı. istanbul'a dönüp yoğun bir terapi dönemine girerek bu personaların çoğuyla yüzleştiği bir karantina süresince, onu birçok projeye başlamaya iten ancak herhangi birini dahi tamamlama becerisine sahip olmayan sabotajcısıyla yüz yüze geldi. zamanının çoğunu odasında, dağınık benliği ve ilgisiyle yerlere ve duvarlara dalıp, hayal kurarak ve tamamlanmamış bir bütünün parçası olacak başka bir proje için notlar alarak geçiriyordu. ölümünden saatler önce astrolojik haritasında Yay burcunda yer alan 8. evine baktı; bu, ölümün ona uzak bir diyarda ya da seyahat ederken geleceği anlamına geliyordu. o zamanda, uluslararası bir seyahatin imkansızlığını kabul ettiğini tahmin edebilirsiniz... sonrasında akşam yemeği için bir kutu nohut almaya gitti. (sonradan anlaşıldı ki eğer evvelki akşam biraz nohut ıslatsaydı, evden dışarı adımını dahi atmasına gerek kalmayacaktı.) tam o sırada, restorasyon halindeki eski bir binadan fırlayan bir moloz parçası kafasına düştü. daha sonra incelenen parçanın, gezegenlerin yerlerini belirlemek için kullanılan pirinç bir astrolojik ekipman parçası olduğu ortaya çıktı. telefonunda çektiği son video - bir tül perdenin rüzgarda dansı - işte o molozun çarptığı binadandı. lara, peşinden gitmeye cesaret edemediği bütün projelerin notlarını ve parçalarını arşivleme sabrını gösterecek olan sevdikleri tarafından anılacak.

VIII.

...
..
.

VIV.

Yıldızlar.

Naz Cuguoğlu

1 Türkçe çeviri: Fatih Özgüven

2 Bu ölüm ilanı sanatçının katıldığı Memento Mori (latince'de fani olduğunu hatırla anlamına gelir) atölyesinde

kaleme aldığı bir yazı. Lara'nın pratiğinde süregiden bir düşünce uzantısı olarak yer alan ölüm gerçekliğini serginin kataloğuna taşıyor.

VII. Obituary²

lara ögel was born in izmir to tunç and piraye who named her after dr. zhivago's lara, a name that would put her out of context in any given time she lived in turkey. she spent her youth by the sea, praying to the moon and thinking that it was god, writing plays and performing dances for an unseen audience, though she took to performing for others at her brother's birthday parties. a world that she's created for herself, where she built imaginary fortresses and acquired hidden powers did not stand for too long after she came into depression in her teens. during the darker times of her life, she wrote fanfiction, splitting herself into many layers until the original self was barely recognized. she came into art almost accidentally, though it can be said that she had walked a parallel path. her many selves can be found in a variety of works she was able to materialize and show, exploring mediums, all the while and through perhaps in pursuit of finding her core self. on her 33rd birthday perchance catching a glimpse into the future, she held her vigil in her studio in paris, unfolding all the many relationships she's had with herself and others she met there. coming back to istanbul and within a quarantine period where she encountered many of these personas during an intense therapy period, she encountered the saboteur that gave her the push to start many projects yet took possession of the ability to complete any. she spent most of her time in her room, with her scattered selves and interest on the floor and walls, daydreaming and taking notes for yet another project that would be a fragment of an incomplete whole. hours before her passing she looked up her 8th house in her astrological chart where it hosted Sagittarius, meaning death would come to her in a faraway land or when traveling. we can speculate that she acknowledged the impossibility of international travel for the time being. she later went out to buy a can of chickpeas for supper. (It was later known that had she put some chickpeas to water the night before, she wouldn't have had to step out from home.) it was then that she was struck on the head by a piece of debris that flew from an old building in restoration. the piece later examined was a brass piece of astrological equipment to determine the places of the planets. on her phone, the last video she filmed was from the very building where she was struck, the dance of a tulle curtain in the wind. she is survived by her loved ones that will have the patience to archive all the notes and fragments of projects that she never found the courage to pursue.

VIII.

...
..
.

VIV.

The stars.

Naz Cuguoğlu

1 The pronoun 'he' in Walt Whitman's 'There Was a Child Went Forth' has been changed to 'she'

2 This obituary is a text written by the artist at a Memento Mori workshop. It brings to the exhibition catalog the concept of the reality of death which is an ongoing interest in Lara's practice.

TEŞEKKÜRLER THANKS

Amira Akbıyıkoglu Arzik
Sena Başöz
Bora Bayseçkin
Eli Bensusan
Eda Berkmen
Selman Bilal
Zeynep Bodur Okyay
Özhan Kakiş
Zeynep Kayan
Piraye & Tunç Ögel
Emin Fırat Övür
Fatih Özgüven
Zeynep Özler
Ali Emir Tapan
Zeynep Tetik
Serra Yentürk

MEŞRUTİYET CAD. 67/1 TEPEBAŞI BEYOĞLU 34430 İSTANBUL TR
T. +90 212 252 18 96 info@galerist.com.tr www.galerist.com.tr
Salı - Cumartesi 11.00 - 19.00 Tuesday - Saturday